Kalanjiyam International Journal of Tamil Studies
களஞ்சியம் - சர்வதேச தமிழ் ஆய்வு இதழ்
https://ngmtamil.in/

Article Type: Original Research Article

Biodiversity Conservation and Faunal Depictions in Sangam Literature and Devaram Hymns: An Ecological and Symbolic Study

Dr. A. Atheeswari *
Associate Professor, Department of Tamil, The Madura College (Autonomous), Madurai -11, Tamilnadu, India.

* Correspondence: Email: sumasumathi930@gmail.com

Received: 22-02-2026; **Revised**: 24-02-2026; **Accepted**: 27-02-2026; **Published**: 01-03-2026

Abstract: This study provides a detailed analysis of how living organisms have been utilized as literary devices across two distinct periods of Tamil literature: the Sangam and Bhakti eras. In Sangam literature, fauna are employed through symbolic techniques such as Ullurai Uvamam (implied metaphor) and Iraichi (inferred meaning) within Akathinai (interior/love) poetry. The behaviors of parrots, peacocks, elephants, and tigers serve as potent symbols to illustrate the romantic nuances between the hero and the heroine.
In the Devaram hymns, natural descriptions are leveraged to showcase the sanctity and fertility of sacred landscapes (Thiruthalangal). Furthermore, the study describes the symbolic significance of mythical creatures, such as the Yali, found in temple architecture and sculptures. Ultimately, this research synthesizes the necessity of preserving the biodiversity recorded in these texts and explores the solutions offered by ancient Tamil literature for addressing the modern ecological crisis.

Keywords: Sangam Literature, Devaram, Biodiversity Ecology, Ainthinai (Five Landscapes), Ullurai Uvamam, Yali, Sacred Sites, Avian Species, Faunal Descriptions, Environmental Conservation.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

சங்க இலக்கியம் மற்றும் தேவாரப் பாடல்களில் பல்லுயிர் ஓம்புதலும் உயிரினச் சித்தரிப்புகளும்: ஒரு சூழலியல் மற்றும் குறியீட்டியல் ஆய்வு

***முனைவர் அ. ஆத்தீஸ்வரி,** இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை.,
மதுரைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), மதுரை-11.

1. முன்னுரை

தமிழ் இலக்கிய மரபு என்பது நிலத்தையும் இயற்கையையும் மனித உணர்வுகளோடு இரண்டறக் கலந்த ஒரு உன்னதப் பதிவாகும். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சங்க இலக்கியம் முதல், இடைக்காலப் பக்தி இலக்கியமான தேவாரம் வரை, தமிழ் மண்ணின் பல்லுயிர்ச் சூழல் (Biodiversity) நுட்பமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இயற்கையை வெறுமனே பின்னணியாகக் கருதாமல், வாழ்வின் அங்கமாகவும், உணர்வுகளின் குறியீடாகவும் கருதிய பாங்கு தமிழர்களுக்கே உரிய தனிச்சிறப்பாகும். மொழியானது இயற்கையுடன் ஒரு "தொப்புள்கொடி" உறவைக் கொண்டுள்ளது என்பதை உணர்ந்த புலவர்கள், மனித அனுபவங்களை அந்தந்த நிலத்தின் பறவைகள் மற்றும் விலங்குகளின் செயல்பாடுகள் வழியாகவே வெளிப்படுத்தினர்.

பண்டைய தமிழ்ச் சமூகம் இயற்கையோடு இணக்கமான வளர்ச்சியைப் பெற்றிருந்தது. இந்தத் தொடர்ச்சியைத் தொல்காப்பியம் வகுத்த 'திணை'க் கோட்பாட்டில் காணலாம். நிலமானது குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என ஐவகையாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும் உரிய தனித்துவமான பறவை, விலங்கு, மரம் மற்றும் பூக்கள் இலக்கண ரீதியாக வரையறுக்கப்பட்டன. இந்தப் பிரிவினை வெறும் நில வகைப்பாடு மட்டுமல்ல, அது மனித மனத்தின் உணர்ச்சி மாற்றங்களையும், அந்தச் சூழலில் வாழும் உயிரினங்களின் வாழ்வியலையும் இணைக்கும் ஒரு பாலமாகும்.

சங்க இலக்கியங்களில் பறக்கும் இயல்பினையுடைய உயிரினங்கள் பல காணப்படுகின்றன. இவை பறப்பதற்கு ஏற்ற சிறகுகளையும், உடல் அமைப்பும் கொண்டவை. எனவே இவ் இயல்புடைய உயிரினங்கள், பறவைகள் எனப்படுகின்றன. உயிர் வாழ்வனவற்றுள் பறவைகள் தொன்று தொட்டு மக்களைப் பெரிதும் கவர்ந்திருக்கின்றன. எனவே சங்கத் தமிழர்கள் தங்கள் பொழுதுபோக்கிற்காகவோ தொழில் நிமித்தமாகவோ, பறவைகளைப் பற்றிய கண்ணோட்டத்தில் ஆர்வமுடையவர்களாக இருந்தனர். இப்பறவைகளின் புறத்தோற்றத்தில் அழகிய வண்ணங்களும் மதுரமான குரலும், பழக்க வழக்கங்களும் வலசை போதல் போன்ற நூதன முறைகளும் அக்காலத் தமிழர்களைத் தூண்டுவனவாய் அமைந்தன.

பக்தி இலக்கியக் காலமான கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய தேவாரப் பாடல்கள், இந்த இயற்கை வழிபாட்டை ஒரு புதிய தளத்திற்கு எடுத்துச் சென்றன. மூவர் முதலிகள் என்று போற்றப்படும் சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் ஆகியோர் தாங்கள் தரிசித்த திருத்தலங்களின் இயற்கை எழிலை விவரிக்கும்போது, அங்குள்ள பறவைகள் மற்றும் விலங்குகளைப் பக்திப் பெருக்கின் குறியீடுகளாக மாற்றினர். இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை, சங்க இலக்கியம் மற்றும் தேவாரத்தில் இடம்பெற்றுள்ள உயிரினங்களின் வருணனைகளை ஒப்பிட்டு, அவற்றின் சமூக, கலாச்சார மற்றும் சூழலியல் முக்கியத்துவத்தை

https://doi.org/10.63300/tirjts05sp01202602

ஆராய்கிறது.

2. ஆய்வுச் சுருக்கம் (Abstract)

இவ்வாய்வு, தமிழ் இலக்கியத்தின் இருவேறு காலக்கட்டங்களில் (சங்கம் மற்றும் பக்தி காலம்) உயிரினங்கள் எவ்வாறு இலக்கியக் கருவிகளாகக் கையாளப்பட்டுள்ளன என்பதை விரிவாக அலசுகிறது. சங்க இலக்கியத்தில் உயிரினங்கள் அகத்திணைப் பாடல்களில் 'உள்ளுறை உவமம்' மற்றும் 'இறைச்சி' எனும் குறியீட்டு உத்திகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கிளிகள், மயில்கள், யானைகள் மற்றும் புலிகளின் செயல்பாடுகள் தலைவன்-தலைவியின் காதலை விளக்கும் குறியீடுகளாகத் திகழ்கின்றன. தேவாரப் பாடல்களில், இயற்கை வருணனைகள் திருத்தலங்களின் புனிதம் மற்றும் செழுமையைக் காட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும், கோயில் கட்டடக்கலை மற்றும் சிற்பங்களில் காணப்படும் யாளி போன்ற தொன்ம உயிரினங்களின் குறியீட்டு முக்கியத்துவமும் இதில் விவரிக்கப்படுகிறது. இவ்வாய்வின் இறுதியில், இலக்கியங்களில் பதிவாகியுள்ள பல்லுயிர்ச் சூழலைப் பாதுகாப்பதன் அவசியமும், நவீனச் சூழலியல் நெருக்கடியில் பழந் தமிழ் இலக்கியங்கள் காட்டும் வழிமுறைகளும் தொகுத்துரைக்கப்படுகின்றன.

3. திறவுச் சொற்கள் (Keywords)

சங்க இலக்கியம், தேவாரம், பல்லுயிர் சூழலியல், ஐந்திணை, உள்ளுறை உவமம், யாளி, திருத்தலங்கள், பறவையினங்கள், விலங்கின வருணனை, சூழலியல் பாதுகாப்பு.

4. சங்க இலக்கியத்தில் திணைக் கோட்பாடும் உயிரினப் பகிர்வும்

தொல்காப்பியம் நிலத்தை ஐந்து பகுதிகளாகப் பிரிக்கிறது. ஒவ்வொன்றும் ஒரு தனித்துவமான சூழல் மண்டலத்தைக் (Eco-zone) குறிக்கின்றன. இந்த நிலப்பரப்புகளில் வாழும் உயிரினங்கள் அந்தந்த நிலத்தின் பண்புகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

திணை (நிலம்)	**சூழலியல் பண்பு**	**முக்கிய பறவைகள்**	**முக்கிய விலங்குகள்**
குறிஞ்சி	மலை சார்ந்த பகுதி	கிளி, மயில்	யானை, புலி, குரங்கு, கரடி
முல்லை	காடு சார்ந்த பகுதி	காட்டுக்கோழி, மயில்	மான், முயல்
மருதம்	வயல் சார்ந்த பகுதி	நாரை, கொக்கு, அன்னம், தாரா	எருமை, நீர்நாய், மீன்
நெய்தல்	கடல் சார்ந்த பகுதி	கடற்காகம், அன்றில்	முதலை, சுறா
பாலை	மணல் சார்ந்த பகுதி	பருந்து, கழுகு, புறா	வலிமை இழந்த யானை, செந்நாய்

.

சங்கப் புலவர்கள் இந்த உயிரினங்களை வெறும் அலங்காரத்திற்காகப் பயன்படுத்தவில்லை. மாறாக, அவற்றின் இயற்கை இயல்புகளை (Habits and Habitats) நுட்பமாகக் கவனித்து, அவற்றை மனித உணர்வுகளோடு பிணைத்தனர். உதாரணமாக, குறிஞ்சி நிலத்தில் யானைக்கும் புலிக்கும் இடையே நடக்கும் போரானது, காதலுக்காகப் போராடும் தலைவனின் வீரத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது. முல்லை நிலத்தில் பெண் மானைப் பிரியாத ஆண் மான், இல்லறத் தலைவனின் பண்பைக் காட்டுகிறது.

4.1 உள்ளுறை உவமம் மற்றும் இறைச்சிப் பொருள்: ஓர் அலசல்

சங்க இலக்கியத்தின் தனித்துவமான உத்தி 'உள்ளுறை உவமம்' (Implied Metaphor) ஆகும். இது ஒரு நிலத்தின் கருப்பொருளான விலங்கு அல்லது பறவையின் செயலைக் கூறி, அதன் மூலம் தலைவன் அல்லது தலைவியின் அக உணர்வை வெளிப்படுத்துவதாகும்.

"உள்ளுதொறும் நகுவேன் தோழி வள்ளுகிர் மாரிக் கொக்கின் கூரலகு அன்ன குண்டுநீர் ராம்பல் தண்துறை யூரன்".

இப்பாடலில் (நற்றிணை 100), கொக்கின் கூரிய அலகினைப் போன்ற ஆம்பல் மலர்கள் நிறைந்த துறையை உடைய தலைவன் எனக் கூறப்படுகிறது. இங்கு கொக்கு என்பது தலைவனின் அடையாளமாகக் கருதப்படுகிறது. கொக்கு எப்படி மீனுக்காகக் காத்திருந்து இரையைக் கவருமோ, அதுபோலத் தலைவன் தலைவியின் அழகைக் கவர்ந்து சென்றான் என்பது இதன் உள்ளுறை.

இறைச்சி (Hidden meaning) என்பது கருப்பொருளின் பின்னணியில் ஒரு செய்தியை மறைத்து வைப்பதாகும். கபிலரின் குறுந்தொகைப் பாடலில் (38), கருமுகக் குரங்கு ஒன்று மயிலின் முட்டையோடு பாறையில் விளையாடும் காட்சி இடம்பெற்றுள்ளது. இது தலைவன் தலைவியின் கற்புடன் (முட்டை போன்ற மென்மையானது) விளையாடுகிறான் (திருமணத்தைத் தள்ளிப் போடுகிறான்) என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்துகிறது.

5. தமிழ் இலக்கியத்தில் பறவையினங்களின் வருணனை

பறவைகள் பற்றிய செய்திகள் அனைத்தும் அக்காலத்தில் பின்னால் வரக்கூடிய நிகழ்வுகளை முன்னதாகவே அறிவிக்கின்ற விதத்திலும் நம்பிக்கை சார்ந்ததாகவும் அமைந்தன. தலைவன், தலைவி, தோழி இவர்களின் மனத்தில் தோன்றும் மன உணர்வினை எடுத்துக் கூறுவதாகவும், காட்சிப் பொருளாகவும் உவமைகளாகவும் அமைந்தன.

5.1 அன்னம் (The Swan)

அன்னப்பறவை அதன் தூய்மை மற்றும் அழகிற்காக இலக்கியங்களில் பெரிதும் போற்றப்படுகிறது. சங்க இலக்கியங்கள் இதனை "வெண்ணிறத்தையும் சிவந்த கால்களையும் உடையது" என வருணிக்கின்றன.

https://doi.org/10.63300/tirjts05sp01202602

"வஞ்சித்தென் வளைகவர்ந்தான் வாரானே யாயிடினும் பஞ்சிக்காற் சிறகன்னம் பரந்தார்க்கும் பழனத்தான்".

இத்திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தில், செம்பஞ்சு போன்ற சிவந்த கால்களையும், வெண்சிறகுகளையும் உடைய அன்னப் பறவைகள் வயல்களில் பரவி ஒலிக்கும் பழனத்தை (வயலை) உடையவன் இறைவன் என்று விவரிக்கப்படுகிறது. அன்னம் பாலில் இருந்து நீரைப் பிரிப்பது போல, அடியார்கள் உலகத் துன்பங்களிலிருந்து விடுபட்டு இறைவனை அடைய வேண்டும் என்ற தத்துவமும் இதில் அடங்கியுள்ளது.

5.2 கிளி (The Parrot)

கிளிகள் அவற்றின் 'பவளச் செவ்வாய்' (சிவந்த வாய்) மற்றும் 'பைஞ்சிறகு' (பச்சைச் சிறகு) ஆகியவற்றிற்காக வருணிக்கப்படுகின்றன. குறிஞ்சி நிலத்தில் தினைப்புனங்களைக் காக்கும் பெண்கள் கிளிகளை ஓட்டுவது ஒரு முக்கியக் காட்சியாகும்.

"தோடுதலை வாங்கிய நீடுகுரல் பைந்தினை பவளச் செவ்வாய்ப் பைங்கிளி கவரும் உயர்வடை நாடநீ நயந்தோள் கேண்மை".

சிவந்த வாயையுடைய பசிய கிளிகள் தினைக்கதிர்களைக் கவரும் உயர்ந்த மலைநாட்டை உடையவனே எனத் தலைவனைத் தோழி விளிக்கிறாள். சம்பந்தர் தேவாரத்தில் கிளிகள் இறைவனின் நாமத்தைச் சொல்லுமாறு பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன:

"சிறையாரு மடக்கிளியே யிங்கேவா தேனொடுபால் முறையாலே யுணத்தருவேன் மொயபர்வதத் தொடுதிரளம்".

இங்குப் பசிய உடலும் சிவந்த வாயினையும் உடைய கிளிகளுக்குத் தேனும் பாலும் தருவதாகக் கூறி அவற்றை வழிபாட்டில் ஈடுபடுத்தும் பாங்கு பக்தி இலக்கியத்தின் சிறப்பம்சமாகும்.

5.3 குருகு மற்றும் நாரை (Heron and Stork)

நீர்நிலைகளில் காணப்படும் குருகு மற்றும் நாரைகள் தவம் செய்யும் முனிவர்களுக்கு ஒப்பிடப்படுகின்றன. குறுந்தொகையில் நாரையின் வருணனை பின்வருமாறு அமைகிறது:

"கருங்கால் வெண்குருகு மேயும் பெருங்குளம் ஆயிற்றென் னிடைமுலை நிறைந்தே".

வெள்ளிய சிறகினையும், கரிய (அல்லது பசிய) காலினையும் உடைய நாரையானது இப்பாடலில் வருணிக்கப்படுகிறது. இது தலைவியின் தனிமைத் துயரால் பெருகும் கண்ணீர்க்குளத்தைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அப்பர் தேவாரத்தில் குருகின் தோற்றம் 'தாழையினது அரும்பு' போல இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது:

"செங்காற் குருகிவை சேருஞ் செறிகெடி லக்கரைத்தே வெங்காற் குருசிலைவீர னருள்வைத்த வீரட்டமே".

சிவந்த அடியினை உடைய குருகுகள் சேரும் கெடில நதிக்கரையில் அமைந்துள்ள வீரட்டம் எனும் தலத்தின் சிறப்பை இது விளக்குகிறது.

5.4 மயில் (The Peacock)

மயில் அதன் நீலமணி போன்ற நிறத்திற்காகவும், தோகைக்காகவும் 'களிமயில்' என்று அழைக்கப்படுகிறது.

"அளிமலர்க் கொன்றை துன்று மவிர்சடை யுடையவர்போலும் களிமயிற் சாய லோடுங் காமனை விழிப்பர் போலும்".

இங்கு நீலமணி போன்ற நிறமும், அழகிய பொறியினையும் உடைய மயிலும், கொன்றை மலர் சூடிய சிவனும் ஒப்பிடப்படுகின்றனர். மயிலின் சாயல் இறைவனின் திருநடனத்தோடு தொடர்புடையதாகக் கருதப்படுகிறது.

5.5 வண்டு (The Bee/Beetle)

வண்டுகள் இசை பாடுபவையாகவும், தேனை நுகருபவையாகவும் சித்தரிக்கப்படுகின்றன. இவை தும்பி, சுரும்பு எனப் பல பெயர்களில் அழைக்கப்படுகின்றன.

"பண்பயிலும் வண்டுபல கெண்டிமது வுண்டுநிறை பைம்பொழிலின் வாய்".

பண்ணிசை பாடும் வண்டுகள் மலர்களைக் கிளறி தேன் அருந்தும் காட்சியினைச் சம்பந்தர் பாடுகிறார். வண்டின் ரீங்காரம் வேத ஒலியோடு சில இடங்களில் ஒப்பிடப்படுகிறது.

5.6 பிற பறவைகளும் அவற்றின் இடப்பெயர்வும்

சங்க இலக்கியங்களில் வலசை போகும் பறவைகள் (Migratory Birds) பற்றிய குறிப்புகள் வியக்கத்தக்க வகையில் உள்ளன. 'வம்ப நாரை' (Guest bird) என்று அழைக்கப்பட்ட வெள்ளை நாரைகள் ஐரோப்பா மற்றும் சைபீரியாவிலிருந்து குளிர் காலத்தில் தமிழகத்திற்கு வருவதைச் சாத்தந்தியார் போன்ற புலவர்கள் பதிவு செய்துள்ளனர்.

பறவை	இலக்கியக் குறிப்பு	இயற்கை இயல்பு
கூகை (Owl)	அகம் 122, புறம் 364	பகலில் உறங்கி இரவில் இரை தேடும் பண்பு
கானங்கோழி (Water Duck)	நற்றிணை 356	செங்கால்களையும் வலை போன்ற பாதங்களையும் கொண்டது
தூக்கணாங்குருவி (Baya Weaver)	புறம் 225, நற்றிணை 336	பனை ஓலைகளில் பாட்டில் வடிவில் கூடு கட்டும் திறன்

பறவை	இலக்கியக் குறிப்பு	இயற்கை இயல்பு
சாதகப்பறவை	தேவாரம்	மழையையே எதிர்நோக்கி வாழும் பண்பு

.

6. விலங்கினங்களின் வருணனையும் வாழ்வியல் பதிவுகளும்

திருத்தலங்களின் இயற்கை மாட்சியினைச் சுட்டுவதற்கு விலங்குகளின் வருணனைகளை மூவர் முதலிகள் படைத்துள்ளனர். எருமை, யானை, சிங்கம், புலி, குரங்கு போன்ற விலங்குகள் இலக்கியங்களில் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றன.

6.1 எருமை (The Buffalo)

எருமை மருத நிலத்தின் வளத்திற்கு அடையாளம். இது கரிய நிறமும் பெரிய கொம்புகளும் கொண்டது.

"இருமருப்பு எருமை ஈன்றனிக் காரான் உழவன் யாத்த குழவியின் அகலாது".

பெரிய கொம்புகளையும் கரிய நிறத்தினையும் உடைய எருமை, தன் கன்றின் அருகிலேயே சுற்றித் திரியும் பாசம் இப்பாடலில் (குறுந்தொகை 181) காட்டப்படுகிறது. சுந்தரர் தேவாரத்தில் எருமைகளின் செயல்பாடு வயல்களைச் செழுமையாக்குவதாகக் கூறப்படுகிறது:

"செங்கண் மேதிகள் சேடெறிந்து தடம்படி தலிற் சேலி னத்தோடு வைங்கண் வாளைகள்பாய் பழனத்திருப்பணையூர்த் திங்கள் சூடிய செல்வ னாரடி".

சிவந்த கண்களையுடைய எருமைகள் குளங்களில் விழுந்து விளையாடுவதால் மீன்கள் துள்ளி எழும் செழுமையான சூழலை இது விளக்குகிறது.

6.2 யானை (The Elephant)

யானை வலிமை மற்றும் வீரத்தின் சின்னம். தமிழகம் யானைகள் நிறைந்த நாடாக இருந்ததைச் சங்க இலக்கியங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

"பிழைத்த பிடியைக் காணாதோடிப் பெருங்கை மதவேழம் அழைத்துதிரிந்தங் குறங்குஞ்சாரல் அண்ணா மலையாரே".

பெரிய தும்பிக்கையினை உடைய மதயானை, தன் பெண் யானையைப் பிரிந்து வருந்தித் திரியும் அண்ணாமலைப் பகுதி இப்பாடலில் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது. யானைகள் போரில் பயன்படுத்தப்பட்டதும், அவை பாகர்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டதும் வரலாற்றுச் செய்திகளாக உள்ளன. யானை பசித்தாலும் மாமிசம் உண்ணாது என்ற அதன் அறப்பண்பும் போற்றப்படுகிறது.

6.3 புலி மற்றும் சிங்கம் (Tiger and Lion)

புலிகள் வலிமையானவை. அவை யானையைத் தாக்கும் செய்திகள் பல பாடல்களில் உள்ளன. சங்க காலத்தில் சிங்கம் 'Yerru' என்று அழைக்கப்பட்டது. புலி தான் கொன்ற உணவை நெடுநாட்கள் பதுக்கி வைத்து உண்ணும் இயல்புடையது. புலிகள் வறண்ட பாலை நிலத்தில் வேட்டையாடுபவையாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றன.

6.4 குரங்கு (The Monkey)

குரங்குகள் அவற்றின் விளையாட்டுத் தனத்திற்காகப் பல இடங்களில் வருணிக்கப்படுகின்றன. "குரக்கினங் குதி கொள்ளுங் குரக்குக்கா" எனச் சம்பந்தர் பாடுகிறார். மலைப்பகுதிகளில் குரங்குகள் தினைப்புனங்களில் புகுந்து விளையாடுவதும், பாறைகளில் குதிப்பதும் இயல்பான வருணனைகளாகும்.

6.5 பிற விலங்குகள் மற்றும் அவற்றின் சமூகப் பங்களிப்பு

சங்க இலக்கியங்களில் குதிரைகள் போர் மற்றும் போக்குவரத்திற்காக மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டன; அவை காடுகளில் தன்னிச்சையாக வளரவில்லை, வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. நாய்கள் வேட்டைக்கும், ஆடுகளைப் பாதுகாக்கவும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

விலங்கு	இலக்கியக் குறியீடு	பயன்பாடு/பண்பு
மான்	முல்லை நிலம்	மென்மை மற்றும் விரைவு
முதலை	நெய்தல் நிலம்	நீர்நிலைகளின் ஆபத்து
காட்டுப்பன்றி	குறிஞ்சி நிலம்	தினைப்புனத்தை அழிக்கும் விலங்கு
முள்ளம்பன்றி	-	வேட்டை உணவாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது

.

7. திருத்தலங்களும் உயிரினங்களின் குறியீட்டுத் தன்மையும்

தேவாரப் பாடல்களில் ஒவ்வொரு திருத்தலமும் ஒரு சிறிய சூழல் மண்டலமாகவே (Micro-ecosystem) விவரிக்கப்படுகிறது. சம்பந்தர் ஒவ்வொரு ஊருக்குச் செல்லும்போதும் அங்கேயுள்ள மரம், செடி, கொடி மற்றும் பறவைகளை விவரிக்கத் தவறுவதில்லை.

திருநீற்றுப் பதிகத்தில், சம்பந்தர் 'மந்திரமாவது நீறு' என்று பாடும்போது, அந்தச் சூழலில் உள்ள பல்லுயிர் பெருக்கத்தையும் இணைத்துச் சிந்திக்க வைக்கிறார். திருநாவுக்கரசர் தனது பாடல்களில் இம்மானுவேல் காண்ட் அவர்களின் அழகியல் கோட்பாட்டிற்கு இணையாக இயற்கையை வருணித்துள்ளார் என்று நவீன

ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. ஐம்பூதங்களிலும் இறைவன் கலந்திருப்பதாகப் பாடும்போது, காற்று, நீர் மற்றும் உயிரினங்களின் பாதுகாப்பு வலியுறுத்தப்படுகிறது.

குறிப்பாக, இலம்பையங்கோட்டூர் பதிகத்தில் சம்பந்தர்: "குளம்பு உறக் கலை துள, மலைகளும் சிலம்ப, கொழுங்கொடி எழுந்து எங்கும் கூவிளம் கொள்ள..." என்று பாடுகிறார். கலை மான்கள் தங்கள் குளம்புகள் நிலத்தில் பதியுமாறு துள்ள, அந்த ஓசையை மலைகள் எதிரொலிக்கின்றன என்பதும், வில்வ மரங்களைச் சுற்றிக் கொடிகள் படர்ந்துள்ளன என்பதும் 1300 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய சூழலை நமக்குப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

8. சிற்பக்கலையில் உயிரினங்கள்: யாளி மற்றும் தொன்ம உருவங்கள்

தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களின் தூண்களில் காணப்படும் 'யாளி' (Yali) ஒரு தனித்துவமான உயிரினம். இது சிங்கம், யானை மற்றும் குதிரையின் கலவையான ஒரு தொன்மப் படைப்பாகும். இது வெறும் அலங்கார உருவம் மட்டுமல்ல, பாதுகாப்பின் குறியீடுமாகும்.

8.1 யாளியின் வகைகள் மற்றும் குறியீடுகள்

கோயில் கட்டடக்கலை வல்லுநர்கள் யாளிகளைப் பல வகைகளாகப் பிரித்துள்ளனர்.

யாளியின் பெயர்	**தலை உருவம்**	**குறியீட்டுப் பொருள்**
சிம்ம யாளி	சிங்கம்	வீரம் மற்றும் ஆளுமை
கஜ யாளி	யானை	அறிவு மற்றும் வலிமை
மகர யாளி	மகரம் (கடல் விலங்கு)	தூய்மை மற்றும் ஆன்மீகம்
நர யாளி	மனிதன்	தர்மம் மற்றும் விழிப்புணர்வு
மிருக யாளி	மான்	வேகம் மற்றும் விவேகம்
ஸ்வான யாளி	நாய்	விசுவாசம் மற்றும் பாதுகாப்பு

.

யாளிகள் பெரும்பாலும் கோயில் நுழைவாயில்களிலும், படிக்கட்டுகளிலும் செதுக்கப்படுகின்றன. அவை எதிர்மறை எண்ணங்களை நீக்கி, பக்தர்களைத் தூய்மையான மனநிலையுடன் கோயிலுக்குள் நுழையச் செய்யும் 'காவல் பூதங்களாகக்' கருதப்படுகின்றன. மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலின் ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் உள்ள யாளிகள் தத்ரூபமானவை.

9. விலங்குகள் மற்றும் பறவைகளின் பெயரால் அமைந்த ஊர்கள்

பண்டைய தமிழர்கள் தங்களின் வாழிடங்களுக்கு அங்கிருந்த உயிரினங்களின் பெயரையே சூட்டினர். இது அவர்கள் பல்லுயிர்ச் சூழலுக்குக் கொடுத்த முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுகிறது.

- **விலங்குப் பெயர்கள்:** புலியூர், புலிப்பாக்கம் (புலி), கரடிப்பட்டி (கரடி), ஆணையூர், ஆனைக்கா (யானை), எருமையூர் (எருமை).

- **பறவைப் பெயர்கள்:** மயிலாடுதுறை, மயிலாப்பூர் (மயில்), கோழியூர் (கோழி), குயில்குடி (குயில்), கழுகுமலை, திருக்கழுக்குன்றம் (கழுகு).

இப்பெயர்கள் அந்த நிலப்பகுதியின் பூர்வீக உயிரினங்களைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள உதவும் வரலாற்றுச் சான்றுகளாகும்.

10. சூழலியல் விழிப்புணர்வும் பல்லுயிர் பாதுகாப்பும்

சங்க இலக்கியங்களும் தேவாரமும் முன்வைக்கும் மிக முக்கியமான செய்தி 'இயற்கை பாதுகாப்பு' ஆகும். இயற்கையைச் சிதைத்தால் அது பேரழிவை ஏற்படுத்தும் என்ற புரிதல் அக்காலத்திலேயே இருந்தது. திருவள்ளுவர் தனது 322-வது குறளில், "பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல்" என்பது அறிவின் சாரம் என்கிறார்.

இன்று நாம் அறிவியல் வளர்ச்சியின் பெயரால் காடுகளை அழித்து, சிற்றுயிர்களின் வாழிடங்களை ஆக்கிரமிக்கிறோம். நுண்கதிர்வீச்சு மற்றும் பிளாஸ்டிக் பயன்பாட்டினால் சிட்டுக்குருவி போன்ற உயிரினங்கள் அழிந்து வருகின்றன. தேவாரப் பாடல்கள் காட்டும் இயற்கை எழில் மிகுந்த சூழலை மீட்டெடுப்பது, எதிர்காலத் தலைமுறைக்கு ஆரோக்கியமான காற்றையும் நீரையும் வழங்கும் ஒரே வழியாகும்.

மரங்களை வழிபடும் முறையான 'ஸ்தல விருட்சம்' (Sacred Trees) என்பது ஒரு வகை மரத்தின் மரபணுவைப் பாதுகாக்கும் சிறந்த உத்தியாகும். இதன் மூலம் அந்தப் பகுதியில் நிலவும் தட்பவெப்பநிலை மற்றும் பல்லுயிர்ச் சமநிலை பாதுகாக்கப்படுகிறது.

11. முடிவுரை

சங்க இலக்கியம் மற்றும் தேவாரப் பாடல்களில் பறவைகள் மற்றும் விலங்குகளின் சித்தரிப்பு என்பது வெறும் கவிதை நயம் மட்டுமல்ல, அது ஒரு ஆழமான சூழலியல் பதிவாகும். சங்கப் புலவர்கள் உயிரினங்களை அக உணர்வுகளின் குறியீடுகளாகப் பார்த்தனர். பக்தி இலக்கியவாதிகள் அதே உயிரினங்களை இறைவனின் திருவிளையாடல்கள் மற்றும் திருத்தலங்களின் மேன்மையைக் காட்டும் கருவிகளாக மாற்றினர்.

யாளிகள் போன்ற தொன்ம உருவங்கள் சிற்பக்கலையில் பாதுகாப்பின் சின்னங்களாக நிலைபெற்றுள்ளன. ஊர்ப் பெயர்கள் நமது பல்லுயிர் வரலாற்றைப் பேசுகின்றன. இன்று நாம் எதிர்நோக்கும் சுற்றுச்சூழல் நெருக்கடிக்குத் தீர்வு காண, நமது இலக்கியங்கள் காட்டும் "இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வு" எனும் தத்துவத்தை மீண்டும் கையில் எடுக்க வேண்டிய தருணம் இது. பல்லுயிர் பெருக்கத்தைப் பேணுவதே மனித குலம் நீடித்து வாழ்வதற்கான ஒரே வழியாகும்.

துணைநூல் பட்டியல் (Works Cited)

1. இளஞ்செழியன், ல. "சங்க இலக்கியத்தில் பண்பாட்டுச் சூழலியல் பார்வைகள் (Cultural Ecology Views in Sangam Literature)." *International Research Journal of Tamil*, தொகுதி 2, எண் 2, 2020.
2. ஆர், ஆர். "தமிழ்ச் செவ்வியல் இலக்கியத்தில் சூழலியல் குறிப்புகள் (Ecological References in Tamil Classical Literature)." *Indian Journal of Multilingual Research and Development*, தொகுதி 6, எண் 3, 2025, பக். 7-15.
3. சாஹீ, சுப்ரியா. "பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்கள் மூலம் மீளக்கண்டறியப்பட்ட வரையாடு வாழிடங்கள் (Habitats Rediscovered Through Ancient Tamil Literature)." *தி டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா*, 7 மே 2025.
4. செல்வகுமார், வ. "புறநானூற்றை மையமாகக் கொண்ட சங்க இலக்கியங்களின் சூழலியல் அணுகுமுறை (Sangam Texts: An Ecocritical Approach)." *தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம்*, 2018.
5. தாஜனே, சுசித்ரா சரத், மற்றும் பலர். "இலக்கியத்தில் சூழலியல் திறனாய்வு: இயற்கை மற்றும் சுற்றுச்சூழலை ஆராய்தல் (Ecocriticism in Literature: Examining Nature and the Environment)." *Educational Administration: Theory and Practice*, தொகுதி 30, எண் 6, 2024, பக். 2162-2168.
6. வரதராசன், மு. *பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை*. பாரி நிலையம், 1964.
7. "யாளி: தென்னிந்தியக் கோயில்களின் புராணக் காவலன் (Yali: The Mythical Guardian of South Indian Temples)." *Om Spiritual Shop*, 2024.
8. "திருவானைக்காவல் ஜம்புகேஸ்வரர் கோயில்: புராணங்களும் வரலாறும் (Jambukeswarar Temple Legend and History)." *Wikipedia / HR&CE*, 2025.
9. *குறுந்தொகை*. (வசனங்கள்: 37, 85, 160), பல்வேறு உரையாசிரியர்கள்.
10. *தேவாரம் (பன்னிரு திருமுறைகள்)*. திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.
11. "சங்க இலக்கியத்தில் அன்றில் பறவை: ஒரு சூழலியல் பார்வை." *Interestingtamilpoems / Inithal*, 2021.